

Wananya Kaewkaewpan. (2018). *Development of a Group Counseling Model to Enhance Life Skills in Preparation for the Release of Juvenile Delinquents in Juvenile Vocational Training Centers in the Bangkok Metropolitan Area*. Dissertation, Ph.D. (Applied Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Asst. Prof. Dr. Ujsara Prasertsin, Dr. Chomphunut Srichannil.

The purposes of this research were: 1) to study the characteristics of life skills preparation in terms of the release of juvenile delinquents; 2) to study the component of life skills in preparation for the release of juvenile delinquents; 3) to compare the results of the counseling model in groups to enhance life skills in preparation for the release of juvenile delinquents in the experimental group before the experiment, after the experiment, and after the follow up. To study the theories and involved research, and in-depth interviews from five juveniles who used to commit crimes and were released. After that, the results were made into a questionnaire on the life skills and applied to the sample groups, who were fourteen to eighteen year old male juveniles, with a total of four hundred and five offenders at Juvenile Vocational Training centers in the Bangkok metropolitan area. The entire questionnaire had a reliability value of 0.992. The sample groups from the experimental form of the group counseling model. The sixteen juveniles. They were divided into an experimental group and a control group of eight members each. The experimental group was counselled in a group setting, while the control group was not counselled in a group setting.

The results of the research: found five components and seventeen indicators of life skills. The components were at a high standard with a statistical significance of 0.05. The level of life skills of juvenile delinquents before and after the experiment, and after the follow up were generally at a medium level, high level and a high level, respectively. The comparison of the life skills of the juveniles in the experimental group and the control group, found that the experimental group generally had different scores on life skills before and after the experiment, and before and after the follow up, with a statistical significance of 0.05. However, the level of life skills of juveniles in the experimental group after the experiment and after the follow up were not different in general terms and statistical significance. The comparison of life skills in the experimental group and the control group, with the finding; before the experiment, the life skills in the experimental group and the control group, which in general terms were not different. After the experiment and after the follow up, the life skills in the experimental group and the control group, in general, were different with a statistical significance of 0.05.

วัญญา แก้วแก้วปาน (2561). การพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัวของเยาวชนผู้กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปรินญา ปร.ด. (จิตวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปรินญานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ประเสริฐสิน, อาจารย์ ดร.ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล.

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาลักษณะของทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัว 2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัว 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัวของเยาวชนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่เคยกระทำผิดที่ได้รับการปล่อยตัวแล้วจำนวน 5 คน จากนั้นนำผลที่ได้ไปสร้างแบบสอบถามทักษะชีวิต และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเยาวชนชายอายุ 14-18 ปี ซึ่งเป็นผู้กระทำผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนฯ เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 405 คน โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.922 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการให้คำปรึกษากลุ่ม จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 8 คน ซึ่งกลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม

ผลการศึกษารายวิจัย พบว่า ทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัว ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 17 ตัวชี้วัด และโมเดลทักษะชีวิตมีความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในเกณฑ์สูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และทักษะชีวิตของเยาวชนในภาพรวมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ระดับมาก และระดับมาก ตามลำดับ ส่วนการเปรียบเทียบทักษะชีวิตของเยาวชนภายในกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม และภายในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะชีวิตโดยรวม ก่อนการทดลองกับหลังการทดลอง และก่อนการทดลองกับหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคะแนนทักษะชีวิตของเยาวชนกลุ่มทดลองโดยรวม หลังการทดลองกับหลังการติดตามผล ไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัวของเยาวชนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่ม พบว่า ก่อนการทดลอง ทักษะชีวิตโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน หลังการทดลองและหลังการติดตามผล ทักษะชีวิตโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน หลังการทดลองและหลังการติดตามผล ทักษะชีวิตในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยตัว โดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05